

LÝ TOÉT DU MỸ

Cầm tờ giấy bảo lãnh của một người bạn “nổi khố” thừa còn “mài đũa quần” trên ghế nhà trường từ gần nửa thế kỷ qua - đang định cư ở Mỹ - cùng thư mời của Hội Ái hữu Cựu sinh viên Quốc gia Thương mại tại Hoa Kỳ, mời sang thủ đô Hoa Thịnh Đốn vào ngày 31-7-2010, kèm email:

...Giấy tờ tụi tao đã lo xong xuôi, Mọi chi phí vé máy bay, bảo hiểm, ăn ở trong thời gian dự GaLa Tương phùng quốc gia thương mại này, cùng các buổi đi thăm Tòa Bạch Ốc, Điện

Capitol (Quốc hội Hoa Kỳ), Tượng Thần Tự Do ở New York và các danh lam thắng cảnh, và các Bảo tàng viện ở Thủ đô Hoa Thịnh Đốn... tụi tao lo cho mà y hết. Chỉ cần mày đi phỏng vấn OK là xong. Tụi tao nghe nói, nhiều thằng đi phỏng vấn , bị “rớt đài” lắm đấy.

Take care nghe mà y...

Trong buổi “nhàn đàm” tại Quán Cà phê 27, nhân nói về thủ tục phỏng vấn, tôi được bạn Sỹ Long - một nhân vật cũng đã từng “giang hồ” trên đất Mỹ ba bốn tháng trời - cho biết một địa chỉ dịch vụ lo

công việc phỏng vấn rất tận tình chu đáo mà bạn đã làm, chi phí chỉ tốn khoảng 50.000VNĐ-100,000VNĐ. Nghe thế mà mừng, vì tôi biết dịch vụ ở một số nơi khác chỉ làm tờ khai qua internet và tư vấn về phỏng vấn cũng đã “chém” bằng vài ba chục đến hàng trăm USD

Thế là hôm sau, tôi tới địa chỉ Sỹ Long chỉ, xong thời giá đã đổi thay. Hiện nay đã lên tới 200.000 VND, nhưng cũng được khuyến mãi còn 150.000 VND.

Thế là tôi OK liền và bắt đầu cuộc thi “cá vượt vũ môn”. Nào là gần 40 câu hỏi phải trả lời ra sao? nào là một lô giấy tờ kèm theo như giấy mời, giấy bảo lãnh, giấy chứng nhận là Cựu sinh viên QGTM, và những giấy tờ khác như hộ khẩu, khai sinh, giá thú, giấy nhà, giấy lương bổng, hợp đồng lao động

v.v... và phải để sẵn sàng, khi họ hỏi đến câu nào liên quan đến những giấy tờ này, phải lấy ngay ra cho họ, đừng để họ hỏi.

Nào là cách ăn mặc, ứng xử... khi vào phòng phỏng vấn.

Tôi thấy ngày xưa thời đi học, trúng kỳ thi viết rồi vào oral cũng chẳng thấy ghê gớm, vất vả như ngày khởi đầu làm thủ tục cho cuộc du Mỹ của tôi.

Ngày giờ phỏng vấn đã tới, khăn áo chỉnh tề, tôi được vào phòng phỏng vấn sau khi qua nhiều cửa, cứ như vào địa đạo Củ Chi

Đến phiên tôi, tôi cũng hơi hồi hộp một chút. Một người Mỹ rất trẻ, nói tiếng Việt lưu loát. Anh ta nhìn tôi và chỉ hỏi một câu duy nhất, không ăn nhằm gì đến những câu quan trọng và cần thiết trong

40 câu hỏi đã được dịch vụ hướng dẫn trả lời

- Ông có mấy con ?

- Thưa ông, tôi có ba con... và định nói tiếp chi tiết từng đứa con, ở đâu, nghề nghiệp ra sao và định đưa ngay giấy tờ chứng minh cho họ xem. Không để ý tới những câu tôi nói tiếp, anh ta nhìn máy vi tính, nhấn một nút nào đó, và một thiếu nữ Việt Nam ngồi bên cạnh, đưa cho tôi một mảnh giấy, yêu cầu ra phía ngoài làm thủ tục.

Ra phía cửa, một nhân viên khác xem tờ giấy và yêu cầu tôi nộp lệ phí gửi thư phát nhanh là 20.000VNĐ và cho biết kết quả sẽ gửi đến nhà.

Chỉ một ngày sau tôi nhận lại Hộ chiếu với chiếu khán (visa) cho tôi được vào nước Mỹ trong vòng một năm, mặc dầu tôi xin đi chỉ có một tháng thôi

Tôi thở phào nhẹ nhõm. Nghĩ lại mới thấy một thằng bạn tôi, đã đi Mỹ nói đúng.

Phỏng vấn chỉ là chiếu lệ thôi. Họ nhìn vào cái PC trước mắt, với đầy đủ chi tiết, để xem có đủ điều kiện để OK hay cho rút dài mà thôi . Tôi cũng cảm ơn dịch vụ vừa rồi đã cho những tình huống chỉ cách đối phó, an tâm khi đi phỏng vấn, khi chi tiết nào cần hỏi thêm, biết đường mà trả lời. Chứ không như các dịch vụ khác, “hù” khách hàng để “chém “ chi phí bằng USD như đã có trường hợp xảy ra, và khách hàng vẫn bị bác đơn...

Báo tin mừng cho các bạn tôi ở Mỹ, bạn bè không quên căn dặn đủ điều

- Mua bảo hiểm.

- Đem đủ mọi loại thuốc cần dùng hàng ngày. Thuốc phải để trong hộp có hướng

dẫn bằng tiếng Mỹ, có đơn thuốc của BS Việt Nam cho phép dùng và tất cả để trong bao nylon để mọi người đều thấy và luôn mang theo người.

Ngoài ra, lại còn căn dặn thêm để đề phòng bằng những bài viết trên Internet về những bệnh thường xảy ra trên phi cơ như tai biến, đột quy, máu đông v.v... và cách đề phòng, nghĩ mà phát ớn như trường hợp Đào Khánh...

Mọi chuyện đã trôi qua một cách êm đẹp và tôi đã đặt chân xuống phi trường SFO vào tối 10-7-2010 và được vợ chồng một người bạn đồng môn QGTM đến đón, đưa về nhà nghỉ ngơi.

Chuyến đi này, đáng lẽ tôi mua vé khứ hồi SG-WDC-SG, nhưng có ý định “quá cảnh” tới Cali để thăm một số bạn bè “nối khố” CVA59 cũng xa nhau từ gần nửa thế kỷ và

cũng cách nhau gần nửa vòng trái đất,

Ngày 11-12-7 được bạn bè QGTM đưa đi thưởng thức phở đầu tiên ở Cali là Phở THÁP RỪA, thăm Golden gate cùng thư giãn tại Cà phê Gợi Nhớ và Dĩ Vãng. Hôm sau đi thưởng thức những đặc sản của Cali và thăm một số bạn bè khác.

Ngày 13-7 theo như chương trình đã bàn với Dzũng và Lợi từ một tháng trước đến nỗi Bạn Lợi đã email

“...thằng Lý Toét cứ như là nhân vật quan trọng, đi đâu cũng tính chương trình từng ngày, từng giờ,, đâu còn thì giờ mà đi “du hí”. Nhưng bạn Lợi lại tiếp rằng: ...tụi tao ở bên này dễ gì mà gặp nhau, ví như, thằng thì ở Sài Gòn, thằng thì ở Thủ Đức, thằng thì ở Biên Hòa. Lại có thằng

thì ở tuốt trên Bảo Lộc, không như tụi mày ở Sài Gòn, cứ ới một cái là có mặt...”.

Bạn Dzũng đã đến đón tôi về nhà bạn Lợi trong một show “3IN1”

- Mừng Lý Toét Mỹ du
- Xem Final World Cup
- Kỷ niệm “ngày cưới lại” của Lợi

Nên tôi có dịp may mắn cùng “3IN1”

- Gặp được 3 người bạn chuyên “đấu láo” trên Internet, Dzũng-Lợi-Bình

- Hội ngộ với 2 người bạn xa nhau từ ngày dự đám cưới của tôi vào năm 1967, bạn Dzũng đã ghi trên một tấm hình kèm những hình ảnh cũ và mới.

Ba người bạn : Đỗ Văn Lý
- Phạm Hữu Độ- Đinh Xuân Thảo

Hai thời điểm: Gần nửa thế kỷ

Hai khung trời: nửa vòng trái đất

- Được cơ hội gặp thêm các bạn khác mà nhiều bạn đã quên cả tên, và nhất là được gặp lại Ngô Cảnh Loan mới sang Mỹ định cư.

Sau buổi gặp quá ngắn ngủi đối với tôi, tôi có lại thăm nhà Phạm Bình, một trong tứ trụ Bình-Lý-Hải-Quyên mà gần nửa thế kỷ qua, đã cùng chung một ghế ở CVA.

Tiếp đến thăm Đinh Xuân Thảo, cũng gần nửa thế kỷ qua, không gặp mặt.

Vì Phương Voi ở Little Saigon, Nam Cali, không về SJ chung vui được vì quá xa, nên tôi phải mất ba ngày (ngày đi, ngày ở lại và ngày về) để xuống Quận Cam Khu Phúc Lộc Thọ cùng Phương gặp gỡ một số bạn

bè đồng môn QGTM và CVA như Hiền Phó Nhòm, Quyền Thuốc Lào và Lê Nhân Ảnh cùng người bạn gái của LN Ảnh và sau đó mới được biết LN Ảnh đã kết hôn với người bạn gái này, mà LN Ảnh gọi là *bước ngoặt cuộc đời*.

Tiếp đó, tôi mới có dịp thăm các đồng môn Nguyễn Bình Khiêm

Và thăm gia đình và một số ông anh CVA kỳ cựu mà bạn Dzũng và bạn Lợi đã biết như Đặng Tường Ngữ, anh của Đặng Gia Thoại CVA59

Đến ngày 21-7-2010, theo chương trình, tôi bay Sang W.DC để dự Đại hội QGTM vào ngày 31-7-2010

Trước ngày dự Đại hội QGTM, tôi đã được những người bạn năm xưa QGTM đưa đi thăm Tượng Thần Tự

Do, thành phố Tàu (China Town). Ở Nữ Ước và thăm Tòa Bạch Ốc, Quốc hội Hoa Kỳ, Tháp Bút, các đài kỷ niệm về chiến tranh, các bảo tàng viện...

Nhân dịp ra số Xuân Tân Mão, Từ Bằng hối thúc tôi viết về cảm nghĩ của mình trên đất Mỹ và kỷ niệm về bạn bè sống trên 30 năm ở đó ra sao?

Tôi chỉ xin ghi nhận một một vài cảm nghĩ nho nhỏ thôi

- Đối với các bạn CVA59 tôi được may mắn có cơ hội sang thăm các bạn, ngoài lời thăm hỏi của Nhóm Nước Trong tới các bạn và gia đình, xin ghi lại một vài chuyện vui sau đây

-Sau buổi gặp mặt các bạn CVA59 tại nhà Lợi, , vì thời gian không cho phép, nên tôi có ý định trước khi về VN, nhờ Bà Xã Bình làm một

châu Phở hay Bún Bò để tạm biệt các bạn, nhưng Bạn Dzũng nói rằng :

“Bên tao có Luật bất thành vẫn là tụi tao có bốn phận chiêu đái thẳng nào đã đi tầu há mồm 54” sang đây với tụi tao thôi...”

Rất tiếc rằng, vì bị kẹt ở Phi Trường Dallas tới 3 chuyến bay, nên không về SJ kịp để đi uống cà phê với các bạn trước khi về Saigon như đã dự định. Xin hẹn năm khác, ngày rộng, tháng dài hơn, biết đâu có vài bạn đi cùng...

Riêng tôi, vì Nước Mỹ là một nước rất đa dạng, mỗi người đã ở đây, hoặc mới tới, có thể có cái nhìn khác nhau về Nước Mỹ,

Tôi chỉ xin nói một điều, Buổi gặp gỡ các bạn CVA59, dù là “nối khố” hay không dù là mới biết nhau

từ sau 75, hoặc là có những bạn tôi không biết, nhưng chúng ta đã có buổi gặp mặt-không phải là thời gian 7-2010, mà là thời gian của tuổi học trò những ngày ngồi cũng mái Trường CVA với những lời nói, kỷ niệm “mày tao, chi tở, ăn tực, nói phét”, như Khải Lùn đã từng nói khi về Việt Nam.

Còn những ngày ở Nữ Ước và WDC, chỉ xin kể hai chuyện nho nhỏ sau đây:

- Khi tôi vào thăm Thư Viện của Quốc Hội Hoa Kỳ (Điện Capitol) đến Phòng trưng bày về Lịch sử - Văn Hóa VN , ngoài những tư liệu về lịch sử, Văn Hóa có đầy đủ từ thời lập quốc tới nay của VN, tôi chỉ xin nêu ra một chuyện nhỏ khi một nữ nhân viên người Việt khoe rằng :

“Hiện nay thư viện chúng

tôi có tới 4000 cuốn truyện Tiểu Lâm của VN”.

Quả thật nếu ở VN, đốt đuốc đi tìm tất cả các thư viện toàn quốc, cũng may ra chỉ giữ được một vài cuốn tượng trưng mà thôi!!!

Còn chuyện nữa, Khi đến một siêu thị ở WDC do Người Hoa làm chủ, thì “thượng vàng, hạ cám không thiếu thứ gì, từ con mẻ, mắm tôm mắm tép, đến đủ mọi loại rau sống, không thiếu một thứ gì. Cá cũng vậy, từ con cá bống, cá kèo, cá tra, tôm, tép đủ loại. Cá hầy còn sống, chứ không ướp lạnh như ở VN.

Và khi đến China Town ở Nữ Ước, Người Hoa bán một bó rau muống xanh tươi, giá rẻ gấp 2 hay 4 lần giá một bó rau muống cũng như vậy ở Khu Eden WDC hay ở SJ Cali

Tôi được may mắn có

những người bạn Đồng Môn tiếp đón ân cần, đưa đi khắp đó đây trên nước Mỹ, và có dịp thăm được nhiều nơi, mà ngay những ông bạn ở Mỹ lâu năm, hoặc những người thân trong gia đình cũng chưa có dịp được đi và đến thăm danh lam, thắng cảnh như tôi.

Sau một tháng, tôi trở về Việt Nam trên chiếc xe lăn (wheel chair) cho chắc ăn. Đỡ bị lạc vì đi solo, mặc dù vẫn còn khỏe mạnh

Và một điểm mừng nữa là đem được chai rượu whisky của Bình tặng cho Nhóm Nước Trong thưởng thức vào dịp Tất Niên mà thời gian chỉ còn hơn tháng nữa là hết năm Canh Dần.

Xin cảm ơn, cảm ơn tất cả... Đúng là một cuộc Mỹ Du và Quy Mã của Lý Toét.

ĐỖ LÝ